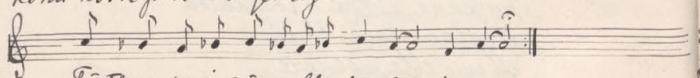
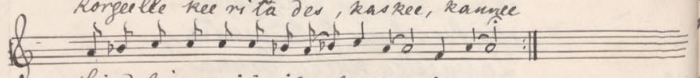
Pärga maha paisatakse,
Allwast ära paisatakse!
Külaps ehk saad kahes jema
Olla neis endist põlwe,
Neid põlwe, peiga peidu,
Kus ja kuller kuppukene
Ärmas auger waksakene,
Nõurme kanni nooru keal
Muru peigi la mureta
Oide eldusel õistsesid,
Kus sul roomad rõõmu rakkes
Kerged kelku keeritajad,
Kus sul adra ilu ikkes
Ollpu põldu kõudemaies

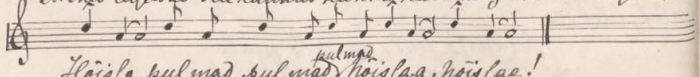
Ow preeut nüüd tanuga ehitud täieste noorikuks liimi-
tud, siis astuwad peiupoisid ja muud noored mehed noore
paari juure, tõttwad neid kõige järgedega lauldes üles-
kohu kõik pulmalised ligi ldu lawad:

Tõstkem peigi kõrgelle, kaskee, kannee
Tõstkem neidu kõrgelle, kaskee, kannee
Kõrgelle kee ri ta des, kaskee, kannee

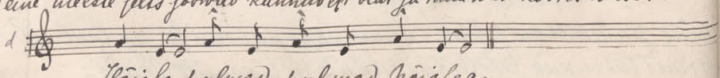

Linad linguu järgile, kaskee, kannee.,
Kanepid neil kammipoisiks, kaskee, kannee.

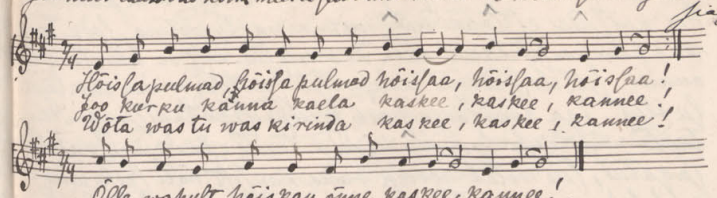
Mehed lalewad õlle kannud käthku, käia ning üks meeste polest hüüd:
kooris:
Hõisa pulmad, pulmad, pulmad hõisaa, hõisaa!

Teine meeste selts joowad kannudest õlut ja hüüwad kooris wastu:

Hõisa pulmad, pulmad hõisaa

Ja nüüd laulwad kõik meeste selts ühes kooris õlle kannudest kõrgelle tõstes

Hõisa pulmad hõisa pulmad hõisaa, hõisaa, hõisaa!
Jõg kurku kanna kaela kaskee, kaskee, kannee!
Wõta was tu was kirinda kaskee, kaskee, kannee!

Õlle wahust hõiskan õnne kaskee, kannee!
Hõiskan õnne rakkan rõõmu kaskee, kannee!

Peiupoisid wõtawad aga nooriku põlleotsadest ehk mura-
kadest kinni, wiskawad üle õite põlle raha ja kutsuwad
nüüd ka teisi pulmalisi noorikut põlle lappima. Rakond-
võerad ja lapsilised saawad neetud põlle lappima. Ilgaramis
kutsuwad aga peiupoisid preuditwõeraid noorikut põlle lappima
Seejärel ei nad ise kopikate aawal raha põlle wiskawad ja seal
juures hüüdwad: „Peiu käsi peal.“ Preudi wõerad ei taha aga
künste mitte järele jätta, wiskawad raha põlle ja hüüa wad: „Neiu
käsi peal,“ ja nõnda saab kaua aega raha noorikut põlle
wisatud. Iga põllelappimise raha lääb muidugi teada noori-
kule põlle rahaks. Järast põlle lappimist wõetakse noorikut
poolt andide jagamise ette. Noor paar istub laua taha,
nende ette tõob preuditwend aida ukse peale mõõgaga risti
lüües aidast pea peal ümmarguse rehmelga pelu korwi või
waka kees andid: särgid, lukad, kindad, wõõd, paelad j.n.e
mida kõrwa naine noorikut kirikust oli wälja wõtnud, wiib
ning paneb korwi noorepaari ette laua peale. Korwi kõrwa
toowad peiupoisid tühja kausi ning kausi kõrwa õlle kan-
nud ja wiinapudelid. Kõrwanaeua wõtab noorikut kõrwas
ja teeb es korwist andeid ja annab isamehe kätte, kellele ta
iga ande juures nime ni metab, kellele and peab saama.
Isameeb löob kolm korda oma mõõgaga oma mõõgaga laua
pehta ja kutsub iga pulmalist üks haawalt kõwa häälega
neine peidi j.n.k.: „Muru ellekk palutakse pulma tulla!“
Ehmi paneb isameest seda ütelдes mõõga otsa, ning siis andi
mõõga otsaga kõrgele tõstes kutsutawa kätte ulatab anda,